

II tromesečje

Južnoazijska divizija

Butan

44 Tiho obavljanje Božjega posla / 5. april

45 Jači od demona / 12. april

Tajanstvena država

47 Promena srca / 19. april

Nepal

49 Misionarev poseban dar / 26. april

Centralna Indija

51 Od jednog do mnogo njih / 3. maj

54 Sejači / 10. maj

56 Jasajino čudo / 17. maj

Severna Indija

59 Renuina pesma / 24. maj

62 Ko je taj čovek? / 31. maj

Zapadna Indija

65 »Neću se pokloniti!« / 7. jun

67 Sandžina nova pesma / 14. jun

71 Očevo novo srce / 21. jun

74 Program za trinaestu subotu / 28. jun

78 Recepti, aktivnosti, materijali za vođe

Dragi vođo subotne škole,

Ovo tromesečje prikazuje Južnoazijsku diviziju koja obuhvata sledeće zemlje: Butan, Indiju, Nepal i Maldivska ostrva.

Adventistička crkva u Južnoazijskoj diviziji je dramatično porasla u proteklih nekoliko godina, od članstva koje je brojalo nešto ispod 200 000 ljudi do današnjih 1.6 miliona. To je jedan adventista na 804 ljudi. Velikim delom taj rast se može pripisati inicijativama Globalne misije. Ali temelj za rast su adventističke škole osnovane širom Indije. Hiljade njih je kršteno tokom školovanja u adventističkim obrazovnim ustanovama. Još mnogo hiljada njih koji nisu kršteni osetili su uticaj hrišćanskih vrednosti koje su upoznali dok su bili u školi. Kako članstvo nastavlja da raste u ovoj diviziji, tako raste i potreba za većim brojem crkava. Deo trinaestog subotnoškolskog dara ovog tromesečja upotrebiće se za izgradnju sedam crkava u Indiji, za salu za sastanke u Butanu, muške spavaonice za adventistički internat u Karmataru, Severna Indija, muške spavaonice za studente na adventističkom kolegu Flaiz u Andra Pradešu, Indija, i učionice za osnovnu školu Kolegal Karnataka, Indija.

Jezička zabava

Pesme i reči na nekoliko jezika Južnoazijske divizije prikazane su u ovom tromesečju i na našem vebsajtu www.AdventistMission.org. Kliknite na »Resources« i »Children's Activities«.

Korpica za dar

Nacrtaj učionicu na nekom hameru. Zatim nacrtaj jednostavne klupe i stolice koje ćete dodavati učionici kako vaš razred bude odmicao sa misioniskim darovima. Ili umesto toga možete koristiti nalepnice dece.

DVD Adventistička misija ovog tromesečja prikazuje projekte vezane za trinaesti dar kao i druge priče iz južne Azije, a postoji i jedan klip posebno za decu. Skinite ga sa vebsajta ili zatražite jedan primerak DVD-ja od svog propovednika.

Ukrasite prostoriju slikama isečenim iz časopisa ili turističkih brošura. U dekoraciju uključite ručno bojene zastave južne Azije i vence papirnog cveća.

Pozovite gosta koji je živeo u južnoj Aziji da poset vaš razred i priča deci svoja iskustva. Ohrabrite ga da ponese odgovarajuće predmete za decu da vide i opipaju.

Više aktivnosti se nalazi na veb sajtu. Kliknite na »Resources« i »Children's Activities«. Idite na tekuće tromesečje da pronađete dodatne jezičke aktivnosti, recepte i aktivnosti za rad u subotnoj školi.

Mogućnosti

Ovog tromesečja, trinaesti dar će pomoći u izgradnji:

- Spavaonice za dečake u internatskoj školi u Karmatar, Severna Indija
- Muške spavaonice za studente na adventističkom koledžu Flaiz u Andra Pradešu, Indija
- Učionice za osnovnu školu Kolegal Karnataka, Indija.
- Sale za okupljanja u Butanu i 7 crkava u Indiji

1. Tiho obavljanje Božjeg posla

Butan je mala zemlja između Indije i Tibeta, Kina. Iako mali, Butan ima veoma visoke planine! Ljudi koji tamo žive su prijateljski raspoloženi, a mnogi od njih su poljoprivrednici koji uzgajaju hranu ili se brinu o životinjama.

Većina stanovnika (oko 75 procenata) koji žive u Butanu slede religiju po imenu tibetski budizam. Ostatak praktikuje kombinaciju budizma i hinduizma, religije iz Indije. Vrlo je malo hrišćana. U Butanu je prozvizakonito da ljudi menjaju svoju religiju.

Adventistička crkva je otpočela rad sa Butancima 1991. godine, ali taj početak je bio težak. Budući da hrišćanskim misionarima nije dozvoljen ulaz u Butan, adventistički misionari su počeli da pričaju

o Isusu Butancima koji žive u susednoj Indiji. Dve godine kasnije nekoliko Butanaca u Indiji postali su vernici. Zatim su neki biblijski učitelji naučili ove ljude kako da drže biblijske časove. Neki od novih vernika vratili su se nazad u Butan da kažu drugima šta su otkrili. Par godina kasnije, oko 120 Butanaca se krstilo u adventističkoj crkvi. Evo iskustava nekih od novih vernika.

Dimine uslišene molitve

Dima se rodila u istočnom delu Butana. Njeni roditelji su budisti. Dima je završila prvih deset razreda u svom rodnom gradu. Njeni roditelji su tragali za školom u kojoj bi ona mogla da nastavi svoje obrazovanje, ali nije bilo lako naći takvu u Butanu.

U to vreme Dima je upoznala jednog adventistu koji joj je ispričao mnogo toga iz Biblije. Kroz te priče Dima je saznala o stvaranju sveta i Božjem danu od odmora. Počela je da shvata da postoji živi Bog, Bog koji je stvorio zemlju i sva stvorenja na njoj.

Dimini roditelji su odlučili da je pošalju u Dardžiling, grad u severnom delu Indije, na dalje školovanje. Međutim, ovaj adventistički vernik je brinuo da će Dima, ako ode u Dardžiling, zaboraviti šta je naučila o Bogu i Bibliji. Možda nikada više neće imati priliku da uči o Isusu Hristu. Zato joj je čovek pričao o adventističkoj internatskoj školi na severu Indije gde bi mogla da završi srednju školu. Dima je s ushićenjem razmišljala da bi mogla da pohađa hrišćansku školu, pa je počela da se moli da se njeni roditelji predomisle u vezi sa školom u Dardžilingu. Rekla im je za adventističku internatsku školu, pa su oni pristali da je tamo pošalju na školovanje. Bog je uslišio Dimine molitve i ona je mogla da se školuje u adventističkoj školi gde je naučila o Isusu mnogo više nego što bi ikada naučila u Butanu. Sada može tiho da govori ljudima u Butanu šta je naučila u adventističkoj školi i da ih poučava o Isusu.

2. Jači od demona

Bindija je tinejdžerka koja živi na plantaži čaja u Indiji, blizu butanske granice. Pre nekoliko godina bila je opsednuta demonima.

Kada su demoni ušli u nju, Bindija je postala potpuno bespomoćna – ništa nije mogla da radi! To je bilo strašno. Tada su dvojica adventista posetili plantažu čaja na kojoj je Bindijina porodica živela i radila. Saznali su za njen užasan problem i posetili je kod kuće kako bi se molili za nju. Ova dva čoveka pevala su i hrišćanske pesme ovoj porodici. Zatim su se pomolili za njih, naročito za Bindiju. Kada su ponovo došli dve ili tri sedmice kasnije, videli su da je Bindiji bolje. Ponovo su se molili za nju i kazali roditeljima da treba da veruju da će je nebeski Bog izlečiti, jer je samo On jači od demona koji je muče.

Kasnije, kada je adventistički pastor posetio porodicu, Bindijini roditelji su bili tako srećni što joj je bilo bolje da su tražili od njega da vodi Bindiju svojoj kući i moli se za nju dok potpuno ne ozdravi.

Pastor je poveo Bindiju sa sobom i naredne subote je odveo u crkvu. Tog dana Bindija je svima ispričala da ju je Bog iscelio od zlih duhova. U potpunosti je predala svoj život Isusu i zamolila vernike da se mole za nju. Crkva je uzvratila tako što ju je posvetila Bogu.

Bindija je sada krštena i mnoge porodice sa plantaže čaja gde Bindija živi žele da saznaju više o Bogu koji je moćniji od demona. Molite se za njih.

Prava subota

Gospodin David je adventista koji živi u Butanu. U delu gde on živi ima još drugih malih hrišćanskih crkava. To nisu sve adventističke crkve. Jednog dana kada je gospodin David posećivao ljude u njihovim domovima, sreo je gospodina Boru, vođu jedne druge hrišćanske crkve koja ima oko 60 članova. Gospodin David je rekao da je adventista i gospodin Bora se zainteresovao. *Ko su adventisti i šta veruju?*, pitao se. Dvojica ljudi zajedno su šetali neko vreme i gospodin David je objasnio nekoliko stvari u koje adventisti veruju. Gospodin Bora se i dalje interesovao pa su njih dvojica počeli zajedno da proučavaju Bibliju. Uskoro je gospodin Bora saznao za subotu. Nakon pažljivog proučavanja Biblije, poverovao je da je sedmi dan, subota, Božji sveti dan.

Nakon što se gospodin Bora uverio da je subota biblijski dan za svetkovanje, podelio je ove divne novosti sa svim ljudima koji su

dolazili u njegovu crkvu. Zatim je cela crkva odlučila da počne da svetkuje pravi dan od odmora, subotu. To je bio presrećan dan za gospodina Boru i sve vernike njegove crkve. Gospodin David je takođe srećan dok ove nove svetkovatelje subote uči nadalje o Bibliji.

***Dip Tapa** je bio direktor projekata Globalne misije u Butanu gde je i napisao ove priče.

Informativni odeljak

- Butan je južnoazijska zemlja smeštena na istočnoj strani Himalaja. Na severu je Kina, a sa ostalih strana je okružen Indijom. Butan je vrlo mala zemlja koja se proteže na 38,294 kvadratna metra.
- Glavni grad je Timpu i nalazi se u zapadnom delu Butana na visini od 2,320m. To je najveći grad sa populacijom od 104,214 stanovnika (prema podacima iz 2013. godine). U ovom gradu ne postoje semafori.
- U Butanu se govori 24 jezika. Službeni jezik je džonga.

3. Promena srca

U mojoj zemlji biti hrišćanin može da bude veoma opasno. U mojoj školi nema puno onih koje poznajem da veruju u Isusa. Neka deca iz mog razreda potkradaju drugu decu, čak i učitelje. Rečnik im je pun psovki i ružnih reči.

Iako mi se nije dopadalo šta rade ovi dečaci, to su ipak bili moji prijatelji. Međutim, moji roditelji su bili zabrinuti da će njihove navike preći i na mene, pa su mi rekli da prestanem da se družim s njima. Svakog dana sam mogao da čujem majku kako se moli za mene, tražeći od Boga da me zaštiti od lošeg uticaja tih dečaka, ali ja sam se i dalje družio s njima. Ipak, kod kuće sam bio na bogosluženju sa majkom i sestrom.

Moj otac je pio i pušio, i nije nam se pridruživao na porodičnom

bogoslužnju niti je išao sa nama u crkvu. Ponekad bi nas, kada bi čuo da se molimo za njega, počupao za kosu, prisiljavajući nas da podignemo glavu dok klečimo na molitvi.

Kada se nismo molili i kada tata nije bio pijan, bio je divan. Vodio nas je na razna mesta i radio svašta s nama. Samo kada smo išli u crkvu ili kada smo se molili, on nam se podsmevao.

Zaključani

Ponekad, kada je bio pijan, otac bi nas sprečavao da idemo u crkvu zaključavajući nas kod kuće i odlazeći negde. Ne bismo mogli da izađemo jer su vrata zaključana, pa bismo ostajali unutra, molili se i plakali. Tada bi nam majka držala subotnu školu kod kuće. Pevali bismo, čitali biblijsku pouku i ponavljali zlatni stih. Zatim, umesto propovedi, majka bi čitala biblijski tekst o kom bismo onda razgovarali.

Kada bi se otac konačno vratio kući u 6 sati popodne, otključao bi vrata i pustio nas napolje. Ali subota se tada završavala, tako da bismo se tada samo pomolili za kraj subote i večerali zajedno s njim.

Kada nismo bili skroz zaključani, otvorili bismo bravu tresući vrata. Onda bismo brzo trčali do crkve i zatim nazad kući. Nekim subotama bi nas otac zaključao i ostao kod kuće kako bi bio siguran da nećemo nigde otići. Međutim, kada je bio trezan, dozvoljavao nam je da idemo u crkvu.

Promene

Prošle godine je umrla majka mog oca. Tata i baka su bili veoma bliski, i kad je ona umrla moj otac je počeo da se menja. Majka je često ohrabivala oca da se moli, uveravajući ga da će mu Bog pomoći. Otac je počeo da čita Bibliju. Kad smo imali bogoslužnje, nije nas čupao niti nam se podsmevao, već je dolazio u prostoriju gde smo imali bogoslužnje i slušao naše molitve.

Zatim smo primetili da je prestao da pije. Obećao nam je da će prestati i održao je obećanje. Međutim, i dalje puši. Mi nastavljamo da se molimo za to, i on je zaista mnogo smanjio cigarete.

Otac još uvek ne ide s nama u crkvu, ali dolazi kod nas u sobu kad se molimo i mirno sedi. Mi zapažamo kako se malo po malo menja u čoveka kakav Bog želi da on bude. Sada kad više ne pije, on je srećniji čovek. Mi uživamo da provodimo vreme s njim i budemo njegova deca.

Otac je razgovarao sa mnom o lošim drugarima koje imam u školi. Upozorio me je da oni nisu moji prijatelji jer vrše loš uticaj na mene. A onda jednog dana, na teži način sam shvatio da su moji roditelji bili u pravu. Potukao sam se sa jednim od njih i više nismo bili prijatelji. Interesantno mi je kako Bog radi ne samo u životu mog oca, već i u mom.

4. Misionarev poseban dar

Kabita i Gita su sestre. One žive u gradu nedaleko od Katmandua, glavnog grada Nepala. [*Pronađi Nepal na karti.*] Nepal je mala država, ali ima najviše planine na svetu.

Kao i većina devojčica u Nepal, one vole da se igraju kada ne pomažu roditeljima. Međutim, kada je vreme setve ili žetve pirinča, cela porodica radi u poljima dok pirinač ne bude osušen i stavljen u sigurnost njihovog doma. Pirinač je najvažnija namirnica u Nepal, u mnoge porodice uzgajaju sopstveni.

Nove komšije

Kada su Kabita i Gita bile male, u njihovo selo je došao da živi jedan adventistički misionar. Misionareva kćerka Džejni pozvala je devojčice da dođu kod nje da se igraju. Ponekad je otac misionar pričao deci biblijske priče ili ih učio pesme o Isusu. Kabita i Gita su to volele, jer se u religiji njihove porodice nije pevalo.

Kabitina i Gitina porodica nije imala ništa protiv što devojčice mnogo vremena provode sa misionarskom porodicom, jer su znali da ih oni uče dobrim stvarima.

Onda su jednog dana Kabita i Gita videle da misionari pakuju svoje stvari u kutije. »Gde idete?«, upitale su devojčice. Džejni je objasnila da moraju da napuste Nepal zbog opasnih borbi u blizini. Devojčice su zagrlile Džejni i obećali da je nikada neće zaboraviti i da

neće zaboraviti priče i pesme koje su ih misionari učili. Bile su žalosne kada su njihove komšije napustile selo, ali kada su pevale pesme koje ih je misionar učio, osećale su se bolje. Pesme su im pomogle da misli o Isusu održe živim u svojim srcima.

Hajde da se molimo

Jednog dana, policija je došla i uhapsila Kabitinog i Gitinog oca, i odvela ga u zatvor. Kabita je znala da je njena majka zabrinuta i setila se da Isus čuje naše molitve i da će pomoći ako Mu to zatražimo. Kazala je majci da se moli Isusu za pomoć. Majka i devojčice su se molile da Isus izvuče oca iz zatvora, i on je bio pušten. Kako je porodica samo bila srećna što je Bog uslišio njihovu molitvu!

Nova škola

Pre nego što su misionari otišli, pričali su Kabiti o adventističkoj internatskoj školi u Katmanduu, glavnom gradu. Misionar je obećao da će pronaći spoznora za nju, i to obećanje je i održao. Kabita voli što je u adventističkoj školi, a kada je Gita dovoljno porasla, pridružila se svojoj sestri. Sada se obe školuju tamo i uče svakodnevno sve više o Isusu. »Volimo što ovde idemo u školu«, kaže Kabita. »Škola je predivna i puno smo naučile ovde.«

»Kada odemo kući na raspust«, kaže Gita, »pričamo prijateljima u selu o Isusu. Učimo ih da pevaju pesme i molimo se za bolesne. Ponekad im bude bolje. Mi im pričamo da moraju da se mole Isusu, jer je On živi Bog.«

Kabitino i Gitino selo nema još uvek adventističku crkvu, pa devojčice pozivaju ljude koji žele da saznaju više o Bogu da dođu u crkvu u njihovoj školi, u glavnom gradu. Ponekad oni imaju posla u gradu, pa će možda doći u crkvu. A neki čak dođu autobusom samo da bi bili na bogoslužju. Devojčice su jako srećne zbog toga!

»Volim ljudima da pričam o Isusu«, dodaje Kabita. »Pričam braći i sestri i našim prijateljima priče koje učimo u školi. Gita i ja ih učimo i pesme koje smo naučile. Molimo se pre jela i pre spavanja da bismo zahvalile Bogu za sve što nam je On dao.«

Poruka za misionara

Devojčice nisu čule ništa o misionarima otkad su otišli iz Nepala, ali Kabita ima poruku za njih. »Hvala vam što ste nas učili o Isusu i da se molimo. U školi dobro napredujemo i jako smo srećne ovde.«

A za nas Kabita ima molbu. »Molite se za našu porodicu, naročito za našeg oca i brata, da predaju svoje srce Isusu.«

Molitva za ljude je jedan od načina da prenesemo drugima Božju ljubav. Drugi način je donošenjem misionarskih darova. Hajde da se sada pomolimo za njih i hajde da damo veliki dar kako bismo pomogli ljudima u Južnoazijskoj diviziji da saznaju da ih Bog voli.

[Završite molitvom.]

5. Od jednog do mnogo njih

Koračao sam prašnjavim seoskim ulicama, tragajući za ljudima s kojim bih razgovarao. Kako sam samo želeo da im ispričam ono što sam čuo o Bogu! Veš se lelujao na povetarcu, a mirisi kuvanja ispušnjavali su vazduh. Koze i ovce gurale su se ulicama sa farmerima i pastirima. »Da li znate Isusa?«, upitao sam jednu grupu ljudi.

Približili su mi se i počeli da mi prete. Glasovi su im postajali sve jači i odatle su me odveli izvan sela. Uskoro sam ležao na zemlji sklupčan i stenjući, dok su se oni smejali.

Muškarci koji su me prebili su nestali, ali ja sam tamo nastavio da ležim jer su me ostavili, a bio sam previše slab i povređen da bih ustao. Ispustio sam još jedan uzdisaj. Okružavao me je pejzaž dok me je bol sve više obuzimao.

Odjednom sam ugledao neka stopala u sandalama i prašinu iznad glave. Da li su se ovi muškarci vratili da me ubiju? Ništa nisam mogao da učinim.

»Mogu li vam pomoći? Šta vam se dogodilo?« Glas mu je bio ljubazan. Kazao sam čoveku koji je stajao iznad mene da me je pretukla grupa muškaraca.

»Ja sam Nagaraj i ja ću vam pomoći«, kazao je, a zatim me nežno podigao u svoja teretna kola.

Nagaraj me je odveo u bolnicu i platio moje troškove. Ostao sam te noći u bolnici, a ujutro je on došao po mene.

»Možeš ostati u mom domu dok se ne oporaviš«, kazao je.

Bio sam ispunjen zahvalnošću dok sam razmišljao o mojoj hendi-kepiranoj majci. Znao sam da je najbolje da ostanem sa Nagarajem. Majka nije mogla da se brine o meni, a otac nas je napustio pre mnogo godina. »Hvala vam«, kazao sam. Znao sam da se moj nebeski Otac brine za mene preko ovog divnog čoveka.

U Nagarajevom domu su mi masnice i povrede zacelile, a snaga mi se povratila. Kako su me prihvatili u njegovoj porodici, počeo sam da im govorim o Isusu. Nagaraj je pažljivo slušao priče koje sam znao iz Biblije i prihvatio Isusa u svom životu.

»Ostani sa nama, a dovedi i svoju majku da živi ovde«, pozivao me je. Srce mi se ispunilo zahvalnošću i ja sam doveo svoju majku u njegov dom.

Kada sam se potpuno oporavio, ponovo sam krenuo po selima u kojima sam želeo ljudima da pričam o Isusu. Sada kada sam živeo kod Nagaraja, bio sam bolje prihvaćen i priče o Isusu su se širile. Petoro ljudi osnovalo je crkvu, zatim nas je bilo 10, a onda 20. U toku deset godina, naš broj je porastao na 200. Okupljali smo se u Nagarajevom iznajmljenom domu u centru sela. Prostor je bio pretesan i premali za dvesta ljudi.

Nedavno sam posetio nova sela i otkrio crkve za koje nisam znao da postoje. To je bila grupa adventističkih vernika pa sam verovao da je moja dužnost da im odnesem istinu. Pripremio sam se da posetim crkvu jednog subotnog jutra i da budem s njima kako bih im govorio o pravom danu za bogoslužjenje.

Ušao sam u crkvu i otkrio da ima sto vernika. Tada su mi rekli da se oni u ovom selu okupljaju već četrdeset godina. Tiho sam sedeo na svom mestu tokom bogoslužjenja razmišljajući o istini o nedelji koju treba da im otkrijem.

Nakon bogoslužjenja, pozdravio sam pastora i nas dvojica smo počeli da razgovaramo; i dalje sam razmišljao o onome što treba da podelim s njim. Pre nego što sam to počeo, on je krenuo da mi govori o suboti. Njegova verovanja izgledala su utemeljena na Bibliji. Vrlo brzo sam se zainteresovao za ono što je imao da mi kaže kako bih saznao što više. Kada mi je ponudio biblijska proučavanja, odmah sam prihvatio.

Adventistički pastor i ja smo proučavali zajedno jednom sedmično nekoliko meseci. Kako sam saznavao nove istine, prenosio sam ih grupi od dvesta ljudi u mojoj crkvi. Dok sam se uveravao u nove istine, moja braća i sestre su počeli da se bune. Hoće li nas Bog održati u zajedništvu?

Pozvao sam adventističkog pastora da govori u našoj crkvi. Pre nekoliko meseci krstio sam se sa svih 200 vernika moje crkve – u adventističkoj crkvi!

Ljudi iz obližnjih sela bili su radoznali i došli su da vide naše veliko krštenje. Više od stotinu njih koji su došli vrlo su se zainteresovali da saznaju više o Bogu, pa smo adventistički pastor i ja počeli da proučavamo s njima.

Moja crkva i ja se i dalje okupljamo u Nagarajevom iznajmljenom domu, ali sada subotom, a ne nedeljom. Nadamo se da ćemo izgraditi jednu ili dve crkve za naše telo vernika koje se razvija. Ushićeni smo kad razmišljamo kako nas Bog vodi. Od jednog do mnogo njih – bilo je to zadivljujuće putovanje s Njim i mi znamo da će On i dalje biti s nama.

Informativni odeljak

- Više od 80 procenata ljudi iz Indije su hinduisti. To je religija koja vodi poreklo iz Indije. Ostale religije u Indiji su islam (muslimani – 13 procenata), hrišćanstvo (2 do 3 procenta), siki (skoro 2 procenta) i budisti (manje od 1 procenta).
- Hinduisti nemaju skup verovanja kao hrišćani. Svaki sledbenik je ohrabren da pronađe sopstvenu duhovnu ili moralnu istinu. Hinduisti često obožavaju razne bogove i ne postavljaju jednog kao superiornog nad ostalima. Nema spasitelja i ne obožava se samo jedan Bog kao u hrišćanstvu.

AKTIVNOST

Pevajmo na tamilskom jeziku

Tamil je jedan od 19 glavnijih govornih jezika u Indiji.

Znam da Isus voli me

Jej su jen den nej sa rej
Kan den vej te nu li lej
Pa ler a ver son dam dan
Tan ge a ver val lo dan.

Refren:

Jej su jen nej ser
Jej su jen nej ser
Jej su jen nej ser
Mej vej dam ku ru dej.

6. Sejači

Aron i Alan su blizanci. Oni žive u Bangaloru, u centralnom delu Indije. Njih dvojica su sejači; oni seju seme vere u srca svojih nastavnika i drugova iz razreda. To je prirodno ovim dečacima, jer stalno gledaju kako njihovi roditelji svedoče drugima o svojoj veri.

Ova dva brata pohađaju hrišćansku školu, ali nisu adventisti. Oni stalno traže mogućnosti da posvedoče svojim drugovima i nastavnicima o Božjoj ljubavi.

Časovi subotom

»Ponekad kada odmor pada tokom sedmice, škola nadoknađuje te dane održavanjem nastave subotom«, kaže Alan. »Mi smo novi u školi, pa nastavnici još uvek ne znaju da smo adventisti. Oni ne poznaju adventistička verovanja.

Prvi put kada smo propustili časove subotom, nastavnica nas je pitala u ponedeljak zašto nismo bili u školi u subotu. Objasnili smo

da smo mi adventisti i da svetkujemo subotu i imamo bogoslužnje tada. Nastavnica je prihvatila naš razlog, ali smo mi smatrali da ga možda nije istinski razumela. Zato smo počeli da se molimo za mogućnost da joj ispričamo više o onom što adventisti veruju.«

Skriveni papirić

Aron i Alan sviraju klavir i violinu. Nekoliko sedmica kasnije nastavnica ih je zamolila da budu zaduženi za muziku na školskom bogoslužnju. Rekla im je da izaberu pesme iz pesmarice koje će svirati za zajedničko pevanje. Braća su izabrala pesme za koje su smatrali da će biti blagoslov za sve u ovoj hrišćanskoj školi.

»Odštampli smo stranicu sa informacijama o suboti i adventističkim verovanjima i ubacili je u pesmaricu«, kazao je Aron. »Želeli smo da je nastavnica pronade kada otvori pesmaricu. Poneo smo joj pesmaricu sledećeg jutra. Tokom dana smo se molili da pronade papirić i pročita ga. Nakon škole tog dana vratili smo se kod nastavnice da uzmemo pesmaricu.«

Alan je ušao kod nje, uzeo pesmaricu i primetio da je papir i dalje unutra. Razočaran, pitao se da li ga je uopšte videla. Ali dok je koračao prema vratima, nastavnica mu se obratila. »Mogu li da dobijem papir iz pesmarice?«, upitala je. Alan se široko nasmešio i dao joj papir.

Aron je čekao u hodniku, moleći se dok je Alan išao po pesmaricu. Alan je izašao sa velikim osmehom na licu. Braća su se radovala što je nastavnica bila zainteresovana da sazna više o suboti i adventistima.

Stajati čvrsto za subotu

Nedavno je jedan pismeni zadatak bio zakazan za subotu, i Aron i Alan nisu mogli da ga rade. U ponedeljak ih je direktorka škole pozvala u svoju kancelariju da ih pita zašto nisu bili na pismenom. Aron i Alan su joj objasnili koncept subote i kazali joj da nikada ne idu subotom u školu, bez obzira na sve.

Direktorka je razmišljala za trenutak, a onda upitala: »A šta ako

državni ispit padne u subotu? Hoćete li doći da ga polažete?»

»Ne, direktorka«, odgovorila su braća uglas. »Nećemo polagati ispit čak i ako bude u subotu, čak i ako to znači da ćemo izgubiti celu školsku godinu.«

»A šta ako vam jednog dana vaš pretpostavljeni kaže da morate da radite subotom? Hoćete li poslušati?«, pitala ih je.

Ponovo su braća odgovorila odrično. »Tražićemo drugi posao«, rekao je Alan. »Bog poštuje one koji Njega poštuju, i On će nam pomoći da pronađemo posao ako odbijemo da obeščastimo Njegovu subotu.«

»Subota nam je jako važna«, dodao je Aron.

Nakon što su braća propustila pismeni u subotu, jedan drug iz razreda ih je upitao zašto nisu bili u školi. Alan je objasnio subotu od 1. Mojsijeve do Novog zaveta. »Bio je to spontani razgovor«, kaže Alan smešeći se. »Samo sam sejao seme vere.«

Alan i Aron seju veru svakog dana na svom putu. I mi možemo to činiti tako što ćemo biti ljubazni i govoriti drugima da ih Isus voli. Možemo svedočiti o našoj veri dajući misionjski dar svake subote u subotnoj školi.

Misionjski odeljak

- Adventistička crkva radi u južnoj Aziji više od 100 godina. Veliki deo rasta i jačanja dela u Indiji rezultat je snažnih adventističkih škola koje su osnovane širom zemlje.
- Naš trinaesti subotnoškolski dar pomoći će da se izgrade spavaone u dva adventistička internata u Indiji kao i crkve za sedam grupa vernika.

7. Jasajino čudo

Desetogodišnji Jasaja ležao je na prostirci od bambusa na podu njihove male kuće od blata i cigala. Posmatrao je svoju majku kako mete pod. Ona je zatim napravila smesu od stajskog đubriva i vode,

i utrljala to u prljavi pod. Kada se to osušilo, pod je postao sjajan kao izglacani kamen, a na taj način su se komarci i insekti držali podalje.

Jasajina majka je izašla napolje i počela da melje čili, crni luk, beli luk, i neko lišće na mlinu. Te večeri je pravila testeninu sa karijem.

Jasaja je dopuzao do vrata kuće i video majku kako podiže bokal vode na rame i ide do seoskog bunara po vodu. Jasaja je čeznuo da i on trčkara s majkom i pomogne joj kao što to mogu druga deca, ali on nije mogao. Kao beba je dobio strašnu bolest – dečju paralizu. Kao posledica toga, noge su mu postale preslabe da drže telo.

»Majko, hoću li uvek biti bogalj kao sada?«, upitao je Jasaja.

»Da, ukoliko Bog ne učini čudo«, odgovorila je majka. On je znao da se majka oseća loše isto koliko i on što ne može da hoda. »Ali za sada moraš biti zadovoljan svojim trenutačnim stanjem.«

»Kazala si da bi Bog mogao da učini čudo za mene«, rekao je Jasaja s nadom. »Možemo li da zamolimo pastora da se moli s nama za čudo?«

»Pošto su misionari napustili naše selo, nemamo pastora da se moli s nama«, kazala je majka.

Dobre vesti za Jasaju

Nekoliko dana kasnije, Jasajin otac je došao kući s polja sa nekim novostima. »Pastor dolazi u posetu selu koje je udaljeno 15 kilometara«, kazao je. »Neki seljani su išli danas da razgovaraju s njim i zamole ga da poseti i naše selo. Kažu da je adventista, ali da je dobar čovek.«

Jasajine oči su se zacaklile. »Možda pastor može da dođe i pomoli se da prohodam«, uzviknuo je.

Pastor je posetio Jasajin dom i pomolio se za dečaka. Zatim je rekao Jasajinom ocu: »Treba da odvedete sina u grad gde održavamo posebne sastanke. Tamo zamolite pastore da se mole za vašeg sina.«

Otac i neki seljani su odneli Jasaju do autobuske stanice gde su ušli u autobus do grada. Pronašli su adventističke pastore i zamolili ih da se mole za Jasaju. Nakon molitve, jedan od pastora je kazao: »Veruj u silu Isusa Hrista i veruj da ćeš ponovo hodati!«

Jasaja je bio tako srećan! Bio je siguran da će Isus isceliti njegove

noge i da će on ponovo hodati. »Kada će se dogoditi čudo?«, pitao je oca. »Hoće li to biti sutra?«

Čudo

»Ne znam, sine«, odgovorio je otac. »Moramo imati veru u Isusa. On zna najbolje.«

Sledećeg jutra kada je Jasaja bio sam, pokušao je da ustane i uspeo je! Mogao je da stoji! »Da, Isuse«, prošaputao je. »Verujem da Ti možeš izlečiti moje noge.«

Nakon toga je Jasaja još mnogo puta ustajao svakog dana. Osećao je kako se njegovim nogama vraća snaga. Uskoro je mogao da napravi i nekoliko koraka.

»Pogledaj, oče!« Jasaja je uskliknuo jedne večeri kad se otac vratio sa polja. »Mogu da stojim i mogu da hodam ako se držim za nešto!« Pokazao je to svom ocu.

»Da, Bog zaista uslišava naše molitve«, kazao je otac. »Sutra ću ti napraviti štap da ti pomogne dok hodaš!«

Nakon toga niko nije mogao da zaustavi Jasaju. Vežbao je hodaње uz pomoć svog štapa. Postepeno su mu noge bivale sve snažnije. Uskoro je Jasaja mogao da ide s majkom u kupovinu; mogao je da joj pomaže u vađenju vode iz bunara, pa čak i ocu u polju.

Dođi i nauči nas

Kada su ljudi u selu čuli za Jasajino čudo, preklinjali su adventističkog pastora da dođe i pouči ih o Isusu. Bili su gladni da saznaju više iz Božje reči.

Sada Jasaja subotom ide pešaka sa svojim roditeljima u malu crkvu napravljenu od blata sa slamnatim palminim krovom blizu seoskog bunara. Vernici sede na zemlji dok pevaju i proslavljaju Boga.

Naš trinaesti subotnoškolski dar pomoći će da se izgradi crkva za vernike kao što su Jasaja i njegova porodica. Hajde da svi pomognemo da se njihovi snovi i molitve ostvare.

Informativni odeljak

- Engleski i hindi su zvanični jezici u Indiji. Osim njih, svaka od 18 indijskih država ima pravo da izabere sopstveni službeni jezik.
- Engleski su Britanci uveli 1700-ih i on se koristi u obrazovanju i u vladi.
- Hindi je najrasprostranjeniji govorni jezik u Indiji. Za više od 500 miliona ljudi je to prvi jezik. Još mnogo miliona ga govori kao drugi jezik.

AKTIVNOST

Pevajmo na kanada jeziku

Kanada je jedan od jezika koji se govorni u centralnom delu Indije.

Znam da Isus voli me

jej su vi na pri ti ju
un to na na mej bi ju
ma ka la nu ta la nu
an gi ka ri so va nu

Refren:

hov dov du ni ja
hov dov du ni ja
hov dov du ni ja
sa dvej da ma ti du

8. Renuina pesma

Desetogodišnja Renu provirila je kroz vrata i posmatrala kako dva stranca prilaze njenoj kući. *Pitam se ko su oni? razmišljala je. Nikada ih ranije nisam videla u našem selu.*

Mladić i žena su se nasmešili kada su videli Renu. »Zdravo, da li ti je mama kod kuće?«, upitala je ova mlada žena.

Renu se okrenula i otrčala zovući: »Mama! Mama! Neko je došao da te vidi.«

Majka je otresla brašno s ruku dok je izlazila iz kuhinje gde je uvijala čapatise (hlepečice) za večeru. Pozdravila je posetioce tradicionalnim pozdravom: »Namastej.« [*Pokaži ovaj pozdrav sklapajući ruke kao u molitvi.*]

»Mi smo Šaran i Sonja«, kazao je mladić. »Posećujemo ljude u selu i molimo se za njihove potrebe. Čuli smo da vam je suprug bolestan. Možemo li da se pomolimo za njega?«

Molitve za oca

Renuina majka je klimnula glavom, a zatim povelala ovaj par prema spavaćoj sobi gde je njen muž ležao na krevetu. »Imamo posetioce koji žele da te vide«, kazala je. On je seo u krevetu i slabo se nasmešio.

Renu je sela na krevet pored oca. Majka je donela stolice za goste. »Ja sam Šaran, a ovo je moja supruga Sonja«, kazao je mladić. »Mi smo hrišćanski radnici i idemo od kuće do kuće moleći se za ljude. Neko nam je kazao da ste bolesni, pa bismo mi želeli da se pomolimo Bogu da vas On isceli ako je to Njegova volja.«

»Ja imam srčane probleme od svoje 8. godine«, kazao je Renuin otac. »Od skora se situacija dosta pogoršala. Doktori ne mogu da učine ništa kako bi mi pomogli. Kazali su mi da nemam još mnogo života.« Otac je zastao za trenutak i zagrljio Renu. »Toliko volim svoju malu devojčicu i žao mi je što će odrastati bez oca.«

»Mi obožavamo Isusa Hrista, najvećeg Lekara«, kazala je Šaran. »On ima svu moć pod nebom i na zemlji. Ako je Njegova volja, i ako imate vere, On vas može izlečiti.«

»Ja verujem u Boga«, odgovorio je Renuin otac. »Ne znam puno o Isusu Hristu, ali bih želeo da se pomolite za mene. Potrebna mi je sva moguća pomoć.«

Mladić se pomolio jednostavnom molitvom za Renuinog oca, a zatim su otišli. Svakog dana nakon toga su dolazili da se mole za

Renuinu porodicu. Otac je izgledao kao da mu se snaga polako vraća, ali je i dalje morao da bude u krevetu. Renu je počela da željno iščekuje svaku posetu ovog mladog para.

Renuine pesme

Jednog dana, Šaran je rekao Renu: »Imaćemo posebna okupljanja za decu u selu. Biće priča, pesama, igara i pravićemo razne stvari. Da li bi želela da dođeš kod nas kući na te programe?«

Renuine oči su zasijale. »Da«, odgovorila je. »Doći ću ako mi mama i tata dozvole.« Renu je pitala roditelje za dopuštenje i dobila ga.

Renu je volela priče, pesme i biblijske stihove koje je učila na pamet. Svakog dana nakon programa žurila je kući da ispriča priče svom ocu. Recitovala je stihove i pevala pesme koje je naučila.

»Pevaj opet tu pesmu!«, često bi govorio otac. »Volim kad pevaš. To me tako čini srećnim.«

Očev san

Jedne noći dok je otac ležao budan na krevetu, razmišljao je o pesmama koje mu je Renu pevala te večeri. Svaka pesma je ispunjavala njegovo srce nadom. Išao je u krevet sa tim pesmama u svom umu.

Te noći sanjao je da neko stoji pored njegovog kreveta. Osoba je pružila ruku i dodirnula njegovo srce. Izgledalo je kao da je sjajna svetlost prostrujala njegovim telom. Osetio je da osoba koja stoji pored njega mora da je sam Isus Hristos.

Sledećeg jutra otac je ispričao Renu i majci svoj san. »Osećam se divno!«, kazao je. »Ništa me ne boli! Verujem da me je Isus Hristos izlečio!«

Kasnije tog dana kada su Šaran i Sonja došli u posetu, iznenadili su se kada su videli kako otac sedi i čeka njihov dolazak. Bili su oduševljeni dok su slušali njegovu priču. Zatim je rekao: »Moja supruga i ja želimo da postanemo hrišćani. Molim vas, naučite nas više o Isusu.«

Nedugo nakon toga Renuini roditelji bili su kršteni. Sada svake subote cela porodica ide na bogoslužjenje sa svojim prijateljima, Šaranom i Sonjom. Oni proslavljaju Boga za fizičko i duhovno isceljenje.

Informativni odeljak

- Indijska ekonomija se razvija velikom brzinom, ali je ovo i dalje siromašna nacija. Mnogi ljudi su siromašni, ne znaju da čitaju i imaju razne bolesti i nedovoljno kvalitetnu hranu.
- Stanovništvo Indije sačinjavaju stotine različitih etničkih grupa i stotinu različitih jezika i dijalekata. Hindi i engleski su dva službena jezika, ali postoji još 18 državnih jezika.
- Gledajte DVD Adventistička misija da biste čuli još priča.

9. Ko je taj čovek?

Kumari se pitala ko su novi susedi koji su se upravo uselili. Bili su prijateljski raspoloženi, ali nekako drugačiji od ljudi u njenom malom, planinskom selu na severu Indije. Jednog poslepodneva dok se vraćala pešice iz škole, dobila je jednu ideju. Požurila je kući i utrčala unutra uzvikujući mami: »Mogu li da posetim nove susede?«

»Možeš«, odgovorila je mama. »Gospođa Sing nas je pozvala da dođemo. Ali budi dobra.«

Kumari je požurila usput. Našla je gospođu Sing kako čisti dvorište. »Dobro došla!«, kazala je. »Tako mi je drago što si nam došla u posetu.«

Kumari je ćaskala sa gospođom Sing dok je žena radila. Zatim joj je ona kazala: »Imam još posla u kući. Uđi pa ćemo da nastavimo priču.« Kumari je nestrpljivo pratila gospođu Sing u kuću. Sve je bilo lepo i čisto. Šarene slike visile su na zidovima, ali su bile mnogo drugačije od slika bogova koje je Kumari viđala na zidovima drugih ljudi.

Ko je taj čovek?

Tada su se Kumarine oči zaustavile na slici čoveka koji je visio na krstu. »Ko je taj čovek?«, pitala je pokazujući na sliku.

»Zove se Isus«, odgovorila je gospođa Sing. »On je Bog u koga mi verujemo i kojeg proslavljamo.«

»Ali zašto On tamo visi?«, upitala je Kumari zbunjeno.

»Sedi pa ću ti ispričati priču«, kazala je žena. Kumari je pažljivo slušala dok je gospođa Sing pričala o Isusu.

Gospodin Sing je stigao kući i seo sa ženom i Kumari. »Da li bi želela da ostaneš na službi našem Bogu?«, pitao je Kumari. »Mislim da će ti se dopasti pesme koje pevamo.«

Kumari je uživala dok je slušala predivne pesme o Isusu. Zatim su čitali iz njihove svete knjige, Biblije, i molili se. Ona je primetila da razgovaraju sa svojim Bogom kao da im je On blizak prijatelj. *Koliko se njihovo bogoslužjenje razlikuje od našeg!* razmišljala je Kumari. *Nema idola, nema tamjana koji gori, nema zvona koja zvone, nema recitovanja mantri, nema prilaganja voća, ulja, slatkiša i cveća.*

Nakon bogoslužjenja Kumari se zahvalila Singovima, a onda požurila kući na večeru. Dopao joj se ovaj mladi par i odlučila je da će ih posećivati što češće može, naročito predveče kada bi mogla da im se pridruži na bogoslužjenju. Uskoro je i ona mogla da peva hrišćanske pesme s njima. Često je pevušila dok je radila po kući.

Otac se pridružuje

Kumarin otac je zapazio da Kumari provodi mnogo vremena u domu Singovih. Odlučio je da krene s njom i upozna svoje nove susede. Predstavio se ovom mladom paru i oni su ga pozvali unutra.

»Vaša kćerka voli da sluša priče iz Biblije«, gospodin Sing je kazao Kumarinom ocu. »Da li biste i vi želeli da čujete šta ova sveta knjiga govori o Isusu Hristu? Ja ću biti srećan da vam pričam.«

Kumarin otac je bio zainteresovan, pa su otac i kćerka počeli zajedno da odlaze u dom Singovih svake večeri kako bi slušali o Bogu. Ponekad je nakon bogoslužjenja otac slao Kumari kući, a on je ostajao i razgovarao sa gospodinom Singom.

Banda pijanih muškaraca

Jedne kasne večeri kada se otac vraćao sa biblijskog proučavanja, primetio je grupu pijanih ljudi koji su mu se približavali. Neki od njih nosili su štapove sa sobom. Okružili su ga i počeli da viču i mašu

štapovima kroz vazduh.

»Šta ti radiš s ovim hrišćanima?«, zahtevao je da čuje jedan od njih. »Moraš da prestaneš da se sastaješ s njima!«

»Ne, neću prestati«, odgovorio je otac.

»Ako ne prestaneš«, pretili su oni, »ubićemo i tebe i tvoju porodicu!« Ljudi su počeli da udaraju Kumarinog oca štapovima. Drugi su ga štirali. On je pao na zemlju od bolova. Tada su ga još nekoliko puta šutnuli i ostavili ga tu da umre.

Kumarin otac nije bio mrtav, već bez svesti. Kada se probudio, sve ga je bolelo. Jedva se doteturio kući i ispričao ženi šta se dogodilo. Dok mu je zavijala rane, kazao joj je: »Neću prestati da proučavam o Bogu! Oni govore istinu! Mi ćemo slediti Gospoda Isusa Hrista i niko nas ne može zaustaviti.«

Mnogi Kumarini susedi čuli su da je njen otac bio pretučen pa su postali radoznali da čuju više o Bogu Singovih. Neki od njih su krenuli i na biblijska proučavanja. Sada Kumarina porodica i mnogi njihovi susedi obožavaju pravog i živog Boga.

Mnogi adventistički vernici nemaju crkvu u kojoj mogu da se okupljaju. Naši darovi trinaeste subote pomoći će da se izgradi nekoliko crkava u Indiji. Hajde da učinimo sve što možemo da njihove molitve za crkvu budu uslišene i da dobiju mesto gde mogu da se okupljaju na bogoslužnju.

Informativni odeljak

- Indija je prenaseljena zemlja. Iako je po veličini sedma po redu u tom području, ima više od milijardu ljudi – to je više ljudi od bilo koje druge nacije (osim Kineza!)
- Oblik Indije je dijamant. Na severu se graniči sa Pakistanom, Kinom, Nepalom i Butanom, a na istoku sa Bangladešom i Burmom. Često je nazivaju podkontinentom jer izlazi na Indijski okean i Arabijsko more.
- Za više informacija o Indiji i izazovima s kojima se ova zemlja suočava, gledajte DVD Adventistička misija.

10. »Neću se pokloniti!«

Prija je sedela pod velikim drvetom manga na farmi gde živi nje-na *nani* [baka na hindi jeziku]. Ubrala je zreli mango i oljuštila ga prstima. Zatim je zagrizla ovaj sladak, sočan plod. Kada je završila s jelom, naslonila se na leđa i posmatrala nebo. U senu drveta je bila hladovina pa je Prija zadremala. Uskoro je čvrsto spavala.

Prijin zastrašujući san

Dok je Prija spavala, sanjala je kako je sotona došao kod nje i rekao joj da će umreti od manga koji je pojela. U snu se Prija molila Bogu da otera sotonu. »Ja sam predala svoje srce Isusu«, kazala je sottoni. »Ja pripadam Njemu.«

Kada se Prija probudila, njen rođak je stajao blizu nje. Rekao joj je da treba da krenu naninoj kući. Prija se proteгла i krenula s rođakom kod bake. »Čudan san sam sanjala ovog popodneva«, rekla je baki dok su radile zajedno pripremajući večeru. Nekon što je ispričali baki svoj san, dodala je: »Verujem da me Bog štiti od sotone.«

Prijina baka je delovala zabrinuto. »Moramo da posetimo boginjnu u hramu da budemo sigurni da si bezbedna«, insistirala je.

»Neću se pokloniti idolu!«, rekla je Prija. »Ja verujem u Isusa, živog i moćnog Boga. Kako da Ga napustim zbog idola načinjenog od kamena?« Nani ništa više nije rekla za Prijin san, ali je Prija znala da nani duboko razmišlja.

Upoznavanje Isusa

Prijina majka nije bila adventistkinja kada se udala za Prijinog oca. Međutim, slušala je o Isusu i u svom srcu je znala da je Isus živi i pravi Bog. Shvatila je da je Bog voli i vremenom je predala svoje srce Isusu i postala adventista.

Ali Prijina baka nije postala hrišćanka. Sve što je ona razumevala bili su idoli koje je obožavala čitavog svog života. A kada joj je Prija ispričala svoj san, nani je bila zabrinuta.

Problemi na vašaru

Sledećeg dana nani je odvela Priju na vašar. Prija je uživala u veselim zvucima dece i pikantnim mirisima samose [samosa - pecivo punjeno začinjanim povrćem ili mesom]. Dok su nani i ona šetale vašarom, nani je ugledala mali hram u kom je bio drveni bog u obliku zmije. Nani je pokazala prema hramu i rekla: »Hajde da se poklonimo idolu da bi te izbavio od tvojih zlih snova.«

Prija se zgrčila. »Nani«, rekla je ozbiljno, ali nežno, »ne želim da se poklonim nekom idolu. Ja verujem u živog Boga, Isusa. On će me zaštititi od đavola i sveg zla u ovom svetu.«

Nani je bila razočarana, ali se konačno složila. »U redu«, kazala je. »Veruj u svog Boga.« Prija je uzela nani za ruku i njih dve su nastavile da šetaju vašarom.

Od tog dana nani više nikada nije pokušavala da prisili Priju da se klanja idolu. U stvari, nikada više nije s Prijom ni razgovarala o svojim bogovima.

Prija bi želela da pozove svoju nani u adventističku crkvu, ali crkve nema u njihovom selu. Zapravo, u naninom selu uopšte nema hrišćana. »Ja se molim za moju nani i moje rođake i tetke koje žive u selu«, kaže Prija. »Želim da uvide da je Isus jedini živi Bog, pravi Bog koji nas voli i želi da živimo s Njim zauvek.«

Svedočeci o svojoj veri

Prija ide u adventističku školu udaljenu nekoliko sati od njenog doma. Voli svoju školu jer tamo može mnogo da nauči o Isusu. »Svakog jutra i večeri imamo bogosluženje«, kaže ona. »A imam i veronauku. Neka deca u mom razredu nisu hrišćani. Ona obožavaju iste bogove kao moja nani. Molite se da otvore svoja srca za Božju ljubav dok su u školi. Ja želim da saznaju da ih Bog voli.«

Ovog tromesečja deo trinaestog subotnoškolskog dara pomoći će da se izgrade učionice u Prijinoj školi kako bi više dece moglo tamo da se školuje i sazna da ih Bog voli.

Misionski odeljak

- Prijina porodica obožavala je idole pre nego što su saznali da je Isus živi Bog koji čuje molitve i želi da bude naš prijatelj. Većina ljudi u Indiji sledi učenja hinduizma, religije koja ima na hiljade malih bogova i nekoliko popularniji, većih bogova.
- Druga po redu religija u Indiji je islam. Svaki deseti stanovnik je pripadnik islama. Hrišćana ima oko 5 procenata, među kojima je 1% adventista.
- Za više informacija o izazovima Južnoazijske divizije, gledajte DVD Adventistička misija.

11. Sandžina nova pesma

Sandži je uzela ručno napravljenu metlu i počela da mete lišće u prljavom dvorištu svog novog doma. Život u gradu bio je drugačiji od života na farmi. Dok je Sandži čistila, čula je neko pevanje, pa je zastala sa čišćenjem da sluša. Dolazilo je iz obližnje zgrade. *Zvuči tako lepo, tako veselo, razmišljala je. Pitam se šta se tamo dešava.*

Novi dom

Sandži je odrasla na maloj farmi. Iako je njena porodica mnogo radila, bili su siromašni. Jednog dana, Sandžina majka se razbolela. Sandžina *nani* (baka) išla je u seoski hram da se moli idolu. Ali majka je umrla. Svi su bili žalosni.

Sandžina porodica se preselila u mali grad gde je otac dobio posao. Sandžina sestra Savita sređivala je kuću dok je Sandži metlom čistila lišće u prljavom dvorištu. Tada je čula pevanje.

Privučena pesmom

Muzika je uveseljavala Sandži dok je obavljala svoje poslove. Kasnije, dok je pomagala u širenju veša, videla je ljude kako izlaze iz

zgrade. Sandži je razmišljala o ovoj maloj zgradi. *Ko su ovi ljudi? Zašto pevaju?*

Sandži je saznala da je ta zgrada crkva. Često je sedela napolju i slušala ljude kako pevaju. Jednog dana se usudila da se približi crkvi, stala ispred i slušala. Neko ju je pozvao unutra kako bi bolje čula. Sandži je ušla. Ali kada se pevanje završilo, Sandži je otrčala kući. Nije bila zainteresovane za razgovore odraslih. Njoj su se svidеле samo pesme.

Nova majka

Jednog dana otac je rekao deci da će uskoro dobiti novu majku. Sandži se nasmešila, jer je već upoznala ženu i dopala joj se. U stvari, žena je išla u crkvu blizu njihovog doma. Sandžina nova majka bila je ljubazna prema deci i dobro se ophodila prema njima. Pozvala je oca i decu da dođu u crkvu. Sandži se tamo osećala kao kod kuće jer je često išla u crkvu da peva. Ali sada su ostajali tokom celog bogoslužjenja.

Sandži je saznala da deca imaju sopstvenu subotnu školu, pa je povelа svog brata Samuela u dečji razred. Tamo su naučili puno biblijskih priča i mnogo novih pesama.

Vremenom Sandži je predala svoje srce Isusu. Bilo joj je drago kada je i njen otac učinio isto.

Sandžina nova škola

Sandžini roditelji želeli su da deca dobiju zaista dobro obrazovanje i da nauče engleski, pa su ih poslali u školu Lasalgon. Deca su godinu dana prvo učila engleski, a zatim su se upisali na redovnu nastavu. Sandži se dopadala njihova nova škola. Ona voli da pomaže drugoj deci sa lekcijama i veruje da Bog želi da postane učiteljica kako bi pomagala deci da saznaju za Boga.

I mi možemo drugoj deci govoriti o Bogu. A kada dajemo svoj misionški dar, mi deci širom sveta govorimo da ih Isus voli. Hajde da damo dragovoljni dar kako bi još mnogo čuli za Isusa.

Misionski odeljak

- Hiljade ljudi u Indiji postali su adventistički hrišćani u poslednjih 20 godina. Danas više od milion adventista živi u Indiji. U mnogim selima adventističko verništvo se oformilo gotovo preko noći kad su ljudi saznali za silu i ljubav Božju. Ali mnoge od ovih grupa nemaju crkvu u kojoj bi održavali bogoslužnje. Mnoga bogoslužnja održavaju se u kućama ili pod drvećem.
- Deo trinaestog dara ovog tromesečja pomoći će da se izgradi sedam crkava za grupe vernika koje nemaju mesto za bogoslužnje.

AKTIVNOST

Pevajmo na marati jeziku

Marati je službeni jezik u Maharaštri, državi u kojoj se nalazi škola Lasalgon.

Znam da Isus voli me

aj šu pri ti ka ri to
pur na hej mi ca na to
ša stra a sa ka ti ta
te kar ra će sang a ti

Refren:

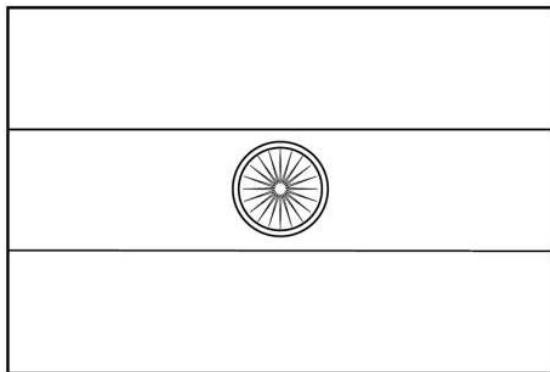
ej šu set pri ti
ej šu set pri ti
ej šu set pri ti
ba la va ri ka ri

Projekti trinaeste subote

- Mnogi učenici koji se školuju u adventističkim školama širom Indije dolaze iz siromašnih domova i njihovi roditelji ne mogu da plate školarinu, pa škole nalaze sponzore koji bi mogli da pomognu.
- Kada dete ide u adventističku školu u Indiji, čitava porodica doživljava blagoslov. Deca govore roditeljima o Božjoj ljubavi, i često svi zajedno postaju hrišćani. Na taj način, podržavanjem naših škola mi pomažemo mnogim ljudima da upoznaju Isusa.
- Deo trinaestog subotnoškolskog dara ovog tromesečja pomoći će u izgradnji spavaonica u dve adventističke internatske škole.

AKTIVNOST

Indijska zastava

GORNJI PRAVOUGAONIK: NARANDŽAST;

CENTRALNI PRAVOUGAONIK: BEO SA TEGET-BELIM CENTROM;

DONJI PRAVOUGAONIK: ZELEN

12. Očevo novo srce

Niša živi u zapadnom delu Indije. Ona dolazi iz doma u kom se obožavaju bogovi. Njen otac Ravi mrzeo je hrišćane i često je pretio da će prebiti ljude koji posećuju hrišćansku crkvu.

Nišini susedi bili su adventistički hrišćani, pa je Ravi neretko i njima pretio. Međutim, te pretnje nisu zaustavile susede u obožavanju njihovog Boga. Susedi su imali tajno oružje: molitvu.

Budna molitva

Adventisti su zamolili vernike crkve da se mole da Nišin otac dozvoli Bogu da progovori njegovom srcu. Vernici su se molili sedmicama da Bog dodirne Ravijevo srce. Susedi su znali da ih Ravi neće saslušati niti će dozvoliti bilo kome da razgovara s njim, pa su zamolili pastora da poseti Ravija i moli se za njega.

Na Nišino iznenađenje, otac je dozvolio pastoru i nekim vernicima crkve da dođu u njihov dom i pomole se za njih. Vernici crkve često su se vraćali da se mole s porodicom.

Jednog dana, Nišin otac se strašno naljutio na njenu majku. Vi-kao je na nju i istukao je. Niša je znala da je majka povređena, i jako se uplašila.

Kada su adventistički susedi čuli buku, došli su u Nišinu kuću da se pomole za porodicu. Otac ništa nije rekao, ali Niša je videla da je i dalje ljut. I susedi su to primetili, ali su nastavili da se mole gotovo pola sata. Zatim su ponudili da odvedu Nišinu majku u bolnicu zbog povreda.

Poziv

Susedi su nastavili da posećuju porodicu gotovo svaki dan da bi se molili za njih. Kada se majka osećala bolje, susedi su pozvali porodicu u crkvu. I otac se složio! Niša se osećala tako smireno u crkvi iako nije razumevala sve što se tamo događalo.

Porodica je nastavila da dolazi u crkvu, a susedi su nastavili da idu kod njih i da se mole. Onda je jednog dana pastor pozvao Nišine roditelje da predaju svoja srca Bogu. Nišin otac je odmah kazao da.

Bio je to prvi put da ga je Niša videla nasmešenog.

Niša je videla toliko promena kod svog oca. Prestao je da pije i nikada više nije udario majku. S posla je dolazio kući, a nije išao da pije, i provodio je više vremena sa porodicom. Otac i majka su se čak pridružili susedima dok su išli u domove drugih ljudi da se mole!

Vremenom su se pridružili adventističkoj crkvi. »Koliko su se samo naši životi promenili!« Niša kaže: »To je kao kad iz mračne pećine izađete na svetlost sunca. Sada, umesto da otac bije hrišćane, on poziva ljude da postanu hrišćani!«

Više crkava

Ovog tromesečja deo trinaestog subotnoškolskog dara pomoći će u izgradnji više crkava u Indiji i sale za sastanke u Butanu kako bi bilo više mesta gde će ljudi moći da slušaju o Bogu. Hajde da budemo darežljivi svake sedmice, a da posebno veliki dar donesemo tri-naeste subote.

Informativni odeljak

- Nakon Kine, Indija je najnaseljenija zemlja na svetu. Ima daleko manje zemljišta nego Kina i mnoga područja su prenaseljena.
- Uprkos tolikom broju ljudi, Indija ima mnogo vrsta divljih životinja. Pored slonova, tigrova i bufala, Indija je dom za pantere, oblačaste leoparda, snežne leoparda, pa čak i azijske lavove!
- Mnoge smrtonosne zmije i reptili takođe žive u Indiji, kao što su kobre, morske zmije, pitoni i krokodili.
- Paun je najšarenija ptica u Indiji.

AKTIVNOST

Pevajmo na hindi jeziku

Znam da Isus voli me

ji su muđ sej kar ta pjar
bej bl mej haj sa ma čar
mej vun nir bal va bal van
bal kon pu haj taj a van

Refren:

pjar kar ta muđ sej
pjar kar ta muđ sej
pjar kar ta muđ sej
haj sa ti-ja sa ma čar

Misionski odeljak

- Svedočenje Božje ljubavi drugima je ono što Isus želi da radimo. A kada govorimo drugima o Isusu, ljudi žele da Ga proslavljaju takođe. To znači da nam je potrebno više crkava za vernike i škola za obrazovanje dece.
- Ovog tromesečja, deo trinaestog subotnoškolskog dara, koji će biti sakupljen sledeće sedmice, pomoći će u izgradnji osam crkava u svakoj od osam glavnih regiona Južnoazijske divizije (najpre u Indiji i Nepal). Takođe će pomoći u izgradnji učionica u tri velike škole kako bi još više dece moglo tamo da se školuje i pripremi za službu Isusu.

AKTIVNOST

Zastava Butana

LEVI TROUGAO: ŽUT; DONJI DESNI: TAMNO NARANDŽASTI; ZMAJ: BELI

Program za trinaestu subotu

- **Ako će vaše odeljenje prezentovati** program trinaeste subote za odrasle:
- Navežbajte jednu ili više pesama iz vesti ili sa veb sajta i njih možete da pevate za vreme programa.
- Ohrabrite decu da donesu svoj dar za trinaestu subotu, 28. juna.
- Podsetite sve da su njihovi misioniski darovi poklon za širenje Božje reči širom sveta i da jedna četvrtina našeg subotnoškolskog dara ide direktno kao pomoć ljudima iz Južnoazijske divizije – za izgradnju spavaonica u dve adventističke internatske škole, 7 crkava u Indiji i 1 sale za okupljanja u Butanu.

Ako se vaše odeljenje neće pridruživati odraslima sa posebnim programom, iznesite sledeću priču tokom vremena za dečje vesti.

[*Zamoli stariju školsku decu da iznesu ovaj program. Ne moraju da nauče napamet svoje uloge, ali ih ohrabri da pročitaju nekoliko puta unapred kako bi ih tečno izneli za vreme vesti.*]

Narator: Južnoazijska divizija sačinjena je od tri glavne zemlje – Indije, Butana i Nepala. Indija ima više ljudi od bilo koje zemlje, osim Kine – oko 1.2 milijarde stanovnika. Adventistička crkva šalje misionare u Indiju već 100 godina. Danas su više od 1.6 miliona Indijaca adventisti. To je jedan adventista na svakih 804 ljudi.

Za svih ovih sto godina, škole su bile najznačajnije sredstvo dovođenja ljudi Isusu. Mnoga deca iz nehrišćanskih domova školuju se u adventističkim školama jer njihovi roditelji znaju da će im deca dobiti dobro obrazovanje tamo i da će biti učena poštenju i iskrenosti. Hajde da upoznamo Aliju čiji se život promenio jer je krenula u adventističku školu.

Alija: Moji roditelji nisu bili hrišćani kada sam krenula u školu. Ali nakon teškog iskustva u prvom razredu, poslali su me u adventističku školu nadajući se da će mi tamo biti bolje. Nastavnici su ljubazni prema meni, pomažu mi i zato brzo učim.

Nisam samo naučila čitanje, matematku i geografiju; oni su me naučili o Isusu na času etike. Škola ne održava časove subotom, ali sam saznala da neka deca idu u subotnu školu tog dana. I ja sam krenula u subotnu školu jer sam želela da saznam više o Bogu. Mnogo mi se dopalo tamo, naročito priče. *Jako* volim priče, a subotnoškolska učiteljica je pričala puno priča o Isusu.

Ispricala sam mami šta sam učila u subotnoj školi, pa je i ona krenula sa mnom u crkvu. Bila je u odraslom subotnoškolskom razredu i pre više meseci je predala svoje srce Isusu i pridružila se crkvi. Kada sam ja dovoljno porasla, i ja sam se pridružila crkvi. Moj otac još uvek nije predao svoje srce Isusu, ali ponekad dolazi s nama u crkvu.

Tako mi je drago što su me moji roditelji poslali u adventističku školu. Ceo moj život promenio se zahvaljujući ovoj školi.

Narator: Indija ima dva glavna jezika, hindi i engleski, i još najmanje 14 drugih službenih jezika. Adventističke škole u Indiji održavaju školu na engleskom. Prednost da govore i čitaju engleski pomaže

deci da bolje prođu u životu kad završe srednju školu.

Mnoga deca imaju sponzore kako bi mogla da idu u adventističke škole širom Indije. Jedno takvo dete je Amol. On ide u jednu od škola koje će dobiti nove učionice od našeg današnjeg subotnoškolskog dara. Amole, kaži nam nešto o sebi i zašto si došao u adventističku školu.

Amol: Moji roditelji su bili adventistički hrišćani. Otac mi je umro kad sam imao 6 godina, a majka se razbolela i umrla godinu dana kasnije. Brat i ja smo otišli da živimo sa bakom i dedom, ali je život bio težak.

Jednog dana, pastor je došao u naše selo da drži evangelizaciju. Deda je zamolio pastora da mi pomogne da krenem u adventističku školu, i pastor je pronašao sponzora za mene.

Mnogo mi se sviđa moja škola. Nastavnici su dobri, a deca prijateljski nastrojena. Jedino bih želeo da i moj brat može ovde da se školuje, ali on nema sponzora, a moji baka i deda ne mogu da mu plate školarinu.

Sećam se da je moja majka želela da postanem pastor. Ako budem dobio poziv od Boga, rado ću mu se odazvati.

Naša škola je već stara i potrebno je renovirati učionice. Deo današnjeg dara pomoći će mojoj školi da izgradi nove učionice. Hvala vam što pomažete deci kao što sam ja da dobiju dobro obrazovanje u hrišćanskoj školi.

Narator: Hvala, Amole. Tri adventističke škole će primiti pomoć od našeg današnjeg subotnoškolskog dara. Ali evo još jednog projekta – izgradnja crkava u Indiji. Kevin ima 9 godina i živi u zapadnom delu Indije. On je dete-propovednik. Kevin zna da kada dete propoveda, čak i odrasli slušaju.

Kevin: Počeo sam da propovedam kada sam imao 7 godina. Moja subotnoškolska učiteljica pozvala me je da govorim u crkvi kada bude dečja subota. Tada nisam još uvek mnogo mogao da čitam, pa su mi roditelji pomogli u učenju mojih propovedi. Mi deca smo mnogo vežbali naše uloge i bili smo spremni. Bog nas je istinski blagoslovio i, iako sam imao tremu, Bog je upotrebio mog prijatelja i mene da govorimo mnoštvu ljudi tog dana.

Od tada sam propovedao u mnogo različitih crkava u našem regionu. Učim ako da govorim pred drugim ljudima, i to je dobra veština

koja će mi koristiti kad odrastem.

Mislim da kada dete propoveda, ljudi se opuste i slušaju celim srcem. Ljudi su mi rekli da kada znaju da će dete da propoveda, oni pozovu svoje prijatelje koji inače ne idu u crkvu. To je simpatično iskustvo za posetioce koji su često iznenađeni da deca mogu da govore pred odraslima.

Kada propovedam, ja upućujem ljudima poziv. Jednom je jedna žena izašla napred i želela da se pomolimo. Kazala je da posećuje crkvu i da se tek upoznaje sa adventistima. Planirala je negde drugde da ide tog dana, ali Bog ju je vodio do crkve.

Ljudi u Indiji su gladni da čuju dobre vesti da je Isus pravi i živi Bog, da ih On voli i da želi da bude deo njihovog života. Mnogi ljudi se pridružuju adventističkoj crkvi i to je dobro. Ali mnoge grupe vernika nemaju mesto na kom bi se okupili. Neki se sastaju pod drvećem ili u kućama ili iznajmljenim zgradama. Potrebna im je jednostavna crkva koja će biti njihova i u kojoj će se okupljati na bogoslužjenjima na koje mogu da pozovu i svoje prijatelje.

Deo današnjeg subotnoškolskog dara pomoći će u izgradnji crkava za vernike u južnoj Aziji koji nemaju stalno mesto za bogoslužjenja.

Narator: Danas imamo priliku da pomognemo našoj braći i sestrama u južnoj Aziji da dobiju mesto gde mogu proslavljati Boga i gde će studenti moći da spavaju u internatima. Hajde da damo velikodušno kako bismo im pomogli.

[Dar]

Naši darovi na delu

Pre nekoliko godina, deo subotnoškolskog trinaestog dara za južnu Aziju pomogao je u izgradnji spavaone u srednjoj školi Rejmond Memorijal u Indiji. Ushićena deca poređala su se u kolonu da običu zgradu pre nego što su se uselili u svoje nove sobe.

(Naši darovi su takođe pomogli u izgradnji crkava širom južne Azije. Iako su nove crkve jednostavne, daleko su lepše od crkava izgrađenih od blata i slame. Za više informacija i fotografija o ovim projektima, posetite [www.Adventist Mission.org](http://www.AdventistMission.org) i kliknite

na »Resources«, zatim »Resources for Leaders«, onda »Thirteenth Sabbath Projects«, i zatim na tekuće tromesečje.

Južnoazijski recepti

Samose (Uštipci sa povrćem i karijem)

Testo:

2 šolje brašna
Prstohvat soli
2 supene kašike putera
2/3 šolje vode

Izmešaj brašno i so, dodaj puter i mesi dok se ne naprave kao mrvice hleba. Sipaj vodu u to, malo-pomalo dok se ne napravi mekano testo. Pokrij i stavi sa strane.

Nadev:

1 crni luk, sitno seckan
2 supene kašike ulja
5 srednjih krompira, skuvanih, oljuštenih, isečenih
½ kafene kašičice indijskog šafrana u prahu
½ kafene kašičice karija u prahu
½ šolje graška
Soli po ukusu
Svežeg lista korijandera, sitno seckanog

Dinstaj iseckani crni luk dok ne dobije zlatnu boju. Dodaj krompir, šafran, kari, grašak, so i korijander, i polako mešaj. Kuvaj na tihoj vatri dok grašak ne omekša. Podeli testo na 6 ili 7 jednakih delova. Svaki oklagijom razvij u krug. Preseci krug na pola i ubaci punu kašiku nadeva na svaku polovinu. Urolaj ivice testa prema sredini i prema vrhu napravi kružnu ivicu. Navlaži ivice vodom i pažljivo zapečati da dobiješ trougliće. Zagrej ulje u tiganju i isprži obe strane samose dok ne dobiju svetlo smeđu boju. Ocedi i posluži vruće.

Zabava sa hindi jezikom

Dole se nalaze neki pozdravi i reči na hindi jeziku.

Pozdravi

Subotni blagoslov
Zdravo (doviđenja)
Molim te
Hvala
Nema na čemu
Isus te voli
Da
Ne

Izgovor

šub sa-BAT
*NA-ma-stej
kri-paj ja
TUN-ju-vad
TUN-ju-vad
jaj-su tum-sej pia kar-ta HAJ
HA
na-HI

* Ovaj pozdrav se koristi tokom celog dana i znači i zdravo i doviđenja. Blago se nakloni i sklopi ruke ispred sebe.

Dani u sedmici

Nedelja
Ponedeljak
Utorak
Sreda
Četvrtak
Petak
Subota

Izgovor

RA-vi-var
SOM-var
MAN-gol-var
BUD-var
GU-ru-var
SUK-var
SA-ni-var

Brojevi

Jedan
Dva
Tri
Četiri
Pet
Šest
Sedam
Osam
Devet
Deset

Izgovor

ejk
do
tin
čar
panč
čej
sat
at
nov
tus

Materijali za vođe

Slede neke informacije koje su se pokazale korisnima u pripremanju dečjih vesti.

Za više informacija o bogatoj kulturi Indije, idite u turističku agenciju ili u gradsku biblioteku. Potražite na internetu zvanični sajt Indije (www.india.gov.in) ili idite na www.incredibleindia.org na kom je puno slika i videa iz najraznovrsnijih mesta Indije.

Posetite naš vebsajt za dodatne fotografije, recepte, jezičke i druge razne aktivnosti koje možete odštampati kako bi ovo vreme u subotnoj školi bilo što zanimljivije za decu. Idite na www.AdventistMission.org. Kliknite na »Resources«, zatim »Children's Mission« i idite na tekuće tromesečje, pa odaberite željenu aktivnost.

DVD Adventistička misija je besplatan video koji prikazuje priče iz zemalja o kojima čitamo tokom tromesečja, kao i iz crkvene misije širom sveta. Zamolite svog pastora da vam nabavi jedan ili skinite željeni video sa vebsajta. Idite na www.AdventistMission.org i klinite na DVD u odeljku »Resources« na sredini stranice.

Izdaje: Glavni odbor Hrišćanske adventističke crkve
Beograd, Radoslava Grujića 4
Pripremljeno u odeljenju za decu pri Glavnom odboru
Odgovara: Ana Grujičić
Umnoženo u kancelariji izdavača - 2014.
Za internu upotrebu